

In Dochamps slaan we onze tentjes op, op de camping “Petite Suisse”. De bar, het restaurant en het winkeltje zijn nog gesloten maar de Nederlandse uitbaters maken voor ons toch een uitzondering en doen even het winkeltje open zodat we wat drank en spijzen (maar vooral drank) kunnen inslaan. Reeds om 18.30 uur zoeken we de warmte van onze slaapzak op.

Dinsdag 22 maart 2011

- Van : Dochamps 500 m
- Naar : Tenneville 500 m
- Afstand : 28 km
- Duur : 7 uur
- Dalen : 1.921 m
- Stijgen : 1.819 m

Om 07.00 uur staan we op en rond 08.15 uur vervolgen we onze weg op de GR 14. 's Morgens houden we onze lange broek aan en maken we gebruik van onze handschoenen. Volgens de campinguitbater, die voor ons verse broodjes gebakken heeft, heeft het de voorbije nacht gevoren tot min 6°. We hebben dan ook het ijs van onze buitentent moeten schudden. Onderweg treffen we nog sneeuwkllokjes aan.

We komen in La Roche-en-Ardenne gedomineerd door het feodaal kasteel waar nog steeds opgravingen en nieuwe ontdekkingen worden gedaan. Men heeft er recent nog nieuwe zalen, waaronder een kapel, en voorwerpen uit de oude tijd terug gevonden.

Het stadje kronkelt zich langs de oevers van de Ourthe, doorheen een weelderig groen decor. Twintig eeuwen voor onze tijdrekening was er hier al bewoning. Op de rotsachtige uitloper, waar nu nog de overblijfselen van het kasteel staan, werd 57 j voor Christus de eerste vesting gebouwd door de Oude Belgen. Momenteel zijn er plannen om het kasteel terug op te bouwen.

In Mierchamps treffen we een merkwaardige brievenbus aan in de vorm van een doodskist. De kapel is een neogotisch gebouw uit 1864 opgetrokken met zandsteen en blauwe steen. In het dorp werden sporen van een Frankisch kerkhof ontdekt. Wij nemen er even pauze en eten er wat.

In Tenneville houden we het voor bekeken. Er is een camping in het dorp maar deze is 5 km van de GR 14 verwijderd. Daar we die extra kilometers niet zien zitten nemen we telefonisch contact op met de camping. 10 minuten later worden we opgehaald door Luc, de campingsuitbater, met de wagen. Camping Pont de Bergueme wordt nu uitgebaat door de dochters van Luc. Ze zijn afkomstig van het Antwerpse doch ze wonen al meer dan 37 jaar in Tenneville. We raken er aan de praat met Luc die in zijn jonge jaren ook nog trekker is geweest. Hij heeft onder andere de GR 20 en gedeelten van de GR 10 gedaan. Maar ook Schotland is hem niet onbekend. Hij heeft nog getrokken in het gebied rond de Snowdonia. Het toeval wil dat Ludwig nog de GR 20 heeft gedaan en dat Staf nog trekkings gedaan heeft rond de Snowdonia. Er worden dan ook sterke verhalen uitgewisseld. In de plaatselijke frituur eten we een kleinigheidje.

Woensdag 23 maart 2011

- Van : Tenneville 500 m
- Naar : Saint-Hubert 540 m
- Afstand : 24 km
- Duur : 6 uur
- Dalen : 706 m
- Stijgen : 891 m

Om 07.00 uur staan we op en met behulp van de GPS zitten we al na 40' terug op de GR 14. Het heeft voorbij nacht terug gevoren en de weiden liggen er dan ook berijmpt bij.

Langs de oever zien we plots enkele afgeknaagde boomstammen. Dit is het werk van bevers. Deze beestjes zouden zich 5 miljoen jaar geleden ontwikkeld hebben. Ze zijn vooral bekend als dammenbouwers. Het zijn tevens de grootste knaagdieren ter wereld. De bomen die de bevers doorknagen hebben meestal een diameter van 8 à 20 centimeter. Ze geven de voorkeur aan bomen die dicht bij het water staan. Een 8 centimeter dikke wilg hebben ze in 5 minuten doorgeknaagd. Meestal wordt er met twee gewerkt, één bever die knaagt en één bever die op de uitkijk staat. Eens het boompje neer ligt knagen de bevers hem in stukken. Hoe dikker de boom hoe korter de stukken. Bevers leven 's nachts en het is dan ook zeer zeldzaam om er eens eentje te zien. Bij toeval (volgende blad) hebben we er toch eentje aan het werk gezien.

In La Vacherie kun je niet naast de namaakkoeien kijken. La Vacherie is een stokoud dorp gelegen langs de Westelijke Ourthe. Boven de ingang van de Saint-Martinkerk (1734) is een gegraveerde steen ingemetseld die wellicht afkomstig is van een Gallo-Romeins bestuursgebouw.

Van zodra we een mooi plekje vinden drogen we onze tent. Liefst op een zonnige en winderige plaats. We nemen daar rustig onze tijd voor en zetten ondertussen een koffietje of we eten wat.

Het is vandaag weer heel wat klim- en daalwerk door bossen, tussen akkers en over weiden. Ondanks het mooi weer is zien we nauwelijks andere wandelaars. Regelmatig zien we enkele roofvogels boven onze hoofden toertjes maken.

We overnachten op de camping in Saint-Hubert. Na het opzetten van de tent nemen we een douche, doen onze was en onze plas en drogen onze gewassen spullen in de zon. Vervolgens verkennen we het stadje, doen er wat inkopen en gaan er 's avonds eten bij de Chinees.

Donderdag 24 maart 2011

- Van : Saint-Hubert 540 m
- Naar : Grupont 320 m
- Afstand : 26 km
- Duur : 6 uur
- Dalen : 1.576 m
- Stijgen : 1.404 m

Vandaag blijven we slapen tot 08.00 uur. We moeten immers inkopen doen en het warenhuis van Saint-Hubert doet maar om 09.0 uur de deuren open. We hebben dan ook nog voldoende de tijd om de basiliek te bezoeken. Gisteren bij onze aankomst was deze immers al gesloten. In de basiliek staat het praalgraf van Saint-Hubert. Evenwel is het graf leeg. Toen de monniken tijdens de Franse Revolutie de abdij moesten verlaten, heeft de laatste abt de stoffelijke resten van de heilige verborgen en hij heeft zijn geheim meegenomen in zijn eigen graf.

Saint-Hubert heeft ook een klein vliegveldje. De eerste uren dat we aan het stappen zijn wordt de stilte dan ook verbroken door kleine sportvliegtuigjes die hun kunstjes tonen.

Op weg naar Fourneau Saint-Michel, op een open plek midden in het woud van B  olis , herinnert een zuil en een gedenkplaat aan de veelvuldige tochten en verblijven van wijlen Koning Albert 1.

Vroeger werd het dood hout verwijderd uit de bossen. Momenteel laat men echter ongeveer twee dode bomen staan per hectare. Dit dood hout kan tot 600 verschillende soorten paddenstoelen en rond de 1.350 keversoorten bevatten.

We passeren het museum "Vie Rurale". Dit museum toont het landelijke leven en bevat negen vijvers, een traditionele paardenboerderij en een vijftigtal oorspronkelijke gebouwen.

